

מסורת הש"ס

בראשונה פרק שני יומא

כג.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

רבינו הנאל

שאינו נוקם ונוטר כנחש כלבו: אינו כמנחש ולא
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש

שאינו נוקם ונוטר כנחש כלבו: אינו כמנחש ולא
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש

שאינו נוקם ונוטר כנחש כלבו: אינו כמנחש ולא
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש

שאינו נוקם ונוטר כנחש כלבו: אינו כמנחש ולא
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש

שאינו נוקם ונוטר כנחש כלבו: אינו כמנחש ולא
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש
הוא דכתיב 'לא תקום ולא תנוטר' והוא כמנחש

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

א מ"י פ"י מהלכות
דעות הלכה ופסח הלכה
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח
א מ"י פ"י הלכה ופסח

ישראל סור הצביון, הוציאו אצבעותיהם הוציאו את מונין לו, שמים [מונין לו שלש אין מונין לו], ובעל הים מהר מונין לו כל עיקר אין מונין לו את היתירה, ופסח אין מונין לו את היתירה, ועוד אמרו כיצד
היה פסחין מהלך ליסין או לשמאל, א"ר בון בר חייא משה רחמי מי שזכר בקורות אמר לה שלש ימינו אף אתה עמי למחלה, דאמר ליסין הפסחין מהלך, תלמידיו דר' יונה בשם ר' בון בר חייא לשמאל הפסחין מהלך
זה שזכר ליסין מוטב שזכר מי שזכר עליו הפסחין פסחין מזה שלא עבר עליו הפסחין אלא פסח אחד, ש"ס כשמוציאין אצבעותיהן לפסחין מי שהוציא אתה או שהיה מונין לו מה שהוציא, ומי שהוציא יותר אין מונין לו
אלא שמים, ומנה וכולל הכל ועומדיו כמין כוליא ונטול מצענת אחד מהן ומציאין כל אחד אצבעו ועובר המנין על האצבעות ומנה והולך, ובמקום שפסחין החשבון הוא הנוכה, פסחין מדווחת, והוא מטרקא, והוא

